

Co je Adopce na dálku a jak probíhala u nás ve škole?

Jde o projekt Arcidiecézní charity Praha, který finančně podporuje chudé děti z méně rozvinutých zemí. Umožňuje jim chodit do školy a získat tak vzdělání. To je v jejich životních podmínkách mnohem hůře dosažitelné, než například u nás.

S myšlenkou společně s ostatními žáky a pedagogy „adoptovat“ dítě přišel v roce 2012 tehdejší 1. ročník oboru Sociální činnost. V říjnu pak pod vedením Mgr. Auerspergera vznikla skupina organizátorů, která se začala jednou týdně scházet a adopci plánovat.

"Nejdůležitější věcí, kterou jsme řešili, bylo, jak informovat studenty o projektu tak, aby je to oslovilo a přesvědčili jsme je, aby s námi do toho šli a aby ten způsob zároveň byl pro nás proveditelný. Nakonec jsme vytvořili prezentaci s informacemi, kdo jsme a co je Adopce na dálku. A také proč je potřeba, aby se k nám přidali. Prezentaci studentům promítli třídní učitelé a adopce měla velký ohlas. Přispěla většina tříd a pedagogů a vybraná částka se vyšplhala na úžasných 14 800 Kč.

Dále jsme řešili to, ze které země bude námi podporované dítě. Každá třída se k této volbě mohla vyjádřit a ukázalo se, že mezi studenty jasně vede Afrika. Po nelehkém rozhodování nakonec zvítězila anglicky mluvící Uganda. Naším posledním úkolem bylo vybrat konkrétního chlapce či dívku. Po nastudování informací jsme se jednoznačně rozhodli pro Apiyo Proscoviu, dvanáctiletou dívku, která se chce stát zdravotní sestrou. Poté, co byla za občanské války jejich rodině zabavena půda, žije s matkou, nemocným otcem a sourozenci v uprchlickém táboře. Peníze, které jsme pro Apiyo vybrali, budou použity na náklady spojené s jejím vzděláním, na oblečení a jídlo. Menší část těchto peněz bude využita na další vzdělávací projekty charity pro rodiny chudých v oblasti, kde Apiyo žije. Jako dárci máme možnost si s Apiyo dopisovat a také budeme informováni o tom, jak si ve škole vede.

Projekt Adopce na dálku je dlouhodobá záležitost vyžadující zodpovědný přístup k věci. Jsme si vědomi toho, že jde také o určitý morální závazek dotáhnout to do konce a pomoci Apiyo, aby se jí splnil sen, stát se zdravotní sestrou" prozradily za tým organizátorů Jana a Katka Šimkovy.

Každoročně byla mezi studenty a zaměstnanci školy vybrána dostatečně vysoká částka, takže jsme mohli "adoptovanou" jedenáctiletou ugandskou dívku Apiyo podporovat a zaplatit jí studium. Koordinátorem projektu pro SZŠ Ruská se stal posléze Ing. Hořejš. Od Proscovie nám na školu pravidelně chodily anglicky psané dopisy, ve kterých psala o škole a své rodině.